

Wieńczysław Barański

Official Number	P-0249
Rank	polski: mjr pil./302 DM/ brytyjski: S/Ldr
Date of birth	1908-09-19
Date of death	1970-08-08
Cemetery	Maidenhead, Braywick Rd - Braywick Cemetery Wsp. 51.508319, -0.714895
Grave	Nr grobu 1400
Photo of grave	A photograph of a dark grey granite headstone. The stone is rectangular with a slightly curved top. The inscription is in white capital letters: "WIENCZYŚLAW BARANSKI", "DIED 8th. AUG. 1970", "AGED 62." At the bottom left of the stone, it says "LAMB & CO" and at the bottom right, "1400". The headstone is set in a grassy area with other graves visible in the background.
Country	Wielka Brytania
Period	Okres powojenny

Source

"Polskie Siły Powietrzne..." T.J. i Anna Krzystek

Zdj. portret.: Ł. Gredys

Zdjęcie grobu: Grzegorz Śliżewski

pl.wikipedia.org/wiki/Wieńczysław_Barąński

Barąński Wieńczysław urodził się w m. Solec nad Wisłą w rodzinie Stanisława i Zofii Barąńskich (W. Grudniak).

Mając maturę w kieszeni rozpoczął swoją przygodę z wojskiem. W 1930 r. przystąpił próg Szkoły Podchorążych Lotnictwa w Dęblinie. Będąc obserwatorem otrzymał przydział do 1. Pułku Lotniczego. Pułk stacjonował w Warszawie. Latając w nim został skierowany na kurs pilotażu do poznanego wcześniej Dęblina. Po jego ukończeniu dalszą lotniczą edukację poznawał w Grudziądzu. Mając za sobą Kurs Wyższego Pilotażu wrócił do Warszawy. Teraz będąc w syrenim grodzie latał w eskadrze myśliwskiej jako zwykły pilot a następnie został jej dowódcą. Wybuch II wojny światowej zastał go w "Brygadzie Pościgowej". Wspomniana broniła nieba nad stolicą Polski. Podobnie jak w czasie pokoju dowodził eskadrą. 6 września 1939 r. zestrzelił nieprzyjacielskiego bombowca He - 111. Przyczynił się również do uszkodzenia innego He - 111 i Ju - 87. Po kapitulacji ewakuował się do Rumunii. Za bronią ruszył do Francji. W niej otrzymał przydział do odradzającego się polskiego lotnictwa wojskowego. Był dowódcą klucza. Broniąc nieba nad Francją zestrzelił jedną wrogą maszynę. Gdy nie tak dawny nasz sojusznik się poddał drogą powietrzną znalazł się w północnej Afryce. Z tej przez Gibraltar udał się do Wielkiej Brytanii. Na Wyspie Ostatniej Nadziei znalazł się w Aston Down. Tu w 5 OTU zapoznał się z brytyjskimi samolotami. Po przeszkoleniu 11 października 1940 r. znalazł się w RAF. Latał w 607 Dywizjonie Myśliwskim. Razem z jego lotnikami wziął udział w powietrznej Bitwie o Wielką Brytanię. W listopadzie 1940 r. otrzymał przeniesienie do polskiej jednostki bojowej. Był nią 303 Dywizjon Myśliwski. W lutym rok później przeszedł do 316 Dywizjonu Myśliwskiego. "Warszawiaków" pozostawił nie z własnej woli dla "Krakowiaków" z 308. Nie wytrwał w tym związku. 29 kwietnia 1943 r. związał się z "Poznaniakami". Był ich dowódcą do 17 października 1943 r. Dowodzenie dywizjonem godził z funkcją oficera łącznikowego 12 Grupy Myśliwskiej. 1 kwietnia 1944 r. oddelegowano go do Wyższej Szkoły Lotniczej. Po jej ukończeniu nie wrócił do lotów bojowych. W Wyższej Szkole Lotniczej został wykładowcą taktyki myśliwskiej. Na tym stanowisku zastał koniec wojny. Do wyzwolonej nowej Polski nie wrócił. Został w Wielkiej Brytanii. 20 listopada 1946 r. zwolnił się ze służby w Polskich Siłach Powietrznych. Zmarł w Maidenhead 8 sierpnia 1970 r.

Konrad RYDOŁOWSKI